

Van der Hoeven

betekent dat het openbaar behoort te zijn, zodat het ook kan worden gebruikt door bedrijven, burgers of de gemeenteraad die het beleid van de uitvoerende overheid controleert. Het lijkt mij goed dat wij dat nog eens op deze manier vastleggen.

De heer Wagemakers sprak ook over de wettekst over de toewijzing van het eigendom van vondsten. Hij stelde de volgende handelwijze voor. Als iets wordt gevonden in een gemeente, dan is het van de gemeente. Als het in een depot zit, is het van de provincie. De rest valt toe aan het Rijk. De heer Wagemakers had daar een bepaald tekstvoorstel voor. Dat komt erop neer dat de Staat eigenaar is in alle gevallen waarin niet kan worden vastgesteld in welke provincie of gemeente iets is gevonden, alsmede indien monumenten buiten het grondgebied van enige gemeente zijn gevonden. Ik heb daar in de memorie van antwoord al een aantal opmerkingen over gemaakt. De voorgestelde formulering lost het gesignaleerde probleem op, maar mogelijk wordt wel een andere onduidelijkheid in het leven geroepen. Ik wil hier echter naar kijken. Ik heb in de richting van de heer Van Middelkoop aangegeven wat ik doe met de ommissie waar hij de vinger op denkt te hebben gelegd. Ik ga kijken of dat daadwerkelijk een ommissie is en vervolgens informeer ik de Kamer daarover. Ik zeg de heer Wagemakers toe dat ik zijn suggestie in dezelfde brief beantwoord. Daarin zal ik ook aangeven waarom zijn suggestie wellicht een andere onduidelijkheid in het leven kan roepen. Verder kan ik niet gaan, gelet op de toezegging die ik de heer Van Middelkoop heb gedaan.

De heer **Wagemakers** (CDA): Dat begrijp ik. Er gaat nog een brief komen, waarin de minister op mijn suggestie ingaat. Om ervoor te zorgen dat daarin de goede reactie wordt gegeven, geef ik nog een simpel voorbeeld. Stel dat je bij iemand binnenvalt die illegaal opgraaft. In schuur van die persoon bevinden zich een heleboel opgegraven roerende monumenten, voorwerpen. De huidige redactie van het betreffende artikel leidt tot de noodzaak om aan te tonen in welke gemeente of provincie het spul is opgegraven, want anders kan de minister niets doen. Dat is gedefinieerd. De provincie waar de zaak is gevonden, is eigenaar. Als de desbetreffende persoon, die inmiddels een strafbaar feit heeft begaan, ervoor kiest om niets te zeggen – dat doen veel mensen die strafbare feiten hebben begaan – treft men een schuur met goederen aan, waarvan vaststaat dat deze persoon daarvan geen eigenaar is. De redactie van dit artikel laat echter niet toe om te bepalen wie dan wel de eigenaar is. Dat plaatst je voor de noodzaak om uit te zoeken uit welke provincie of gemeente het goed komt. Dat probleem is opgelost als in bijvoorbeeld lid c zou worden gedefinieerd dat, als niet is vast te stellen uit welke provincie of gemeente het spul komt, de Staat eigenaar is. Dan sluit je het systeem en kun je de zaken altijd meenemen. Als niet kan worden aangetoond dat de zaak van een lagere overheid is, valt het de Staat toe. Dat zou volgens mij de goede redactie zijn geweest.

Minister **Van der Hoeven**: Ik begrijp dit betoog. Ik zal op dezelfde manier handelen met deze suggestie als ik doe met de suggestie van de heer Van Middelkoop.

Mevrouw Van den Broek heeft gesproken over de indicatieve waardekaart. Ik ben het ermee eens dat dit een hulpmiddel is, maar geen beleidsplan. Deze kaart

moet ook niet informeel die status krijgen, want dan zijn wij niet op de goede weg.

Mevrouw Meulenbelt en ik zijn het niet altijd met elkaar eens. Dat klopt, maar anderzijds vormt dit wetsvoorstel een zeer goede vertaling van het Verdrag van Malta, zoals wij dat met elkaar hebben bekeken. Mevrouw Meulenbelt probeert mij zover te krijgen dat ik nog iets meer ga verplichten, bijvoorbeeld op het punt van de intervisie of de collegiale toetsing, maar dat doe ik niet. Dan ga ik namelijk morrelen aan een van de uitgangspunten van dit wetsvoorstel. Ik zeg wel toe, mocht de kwaliteitsborging in de toekomst onvoldoende blijken te zijn, dat dan een bijstelling zal volgen. Wij hebben er allemaal belang bij dat dit goed gebeurt.

Mocht de Kamer positief besluiten over het wetsvoorstel, dan hebben wij met elkaar een stukje geschiedenis geschreven. Dan kunnen wij ook een punt zetten achter een heel lang durend proces, zij het dat nog een aantal zaken verder wordt uitgezocht, maar dat is voor de toekomst.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: De Kamer zal wellicht geschiedenis schrijven, maar dan hopelijk bovengronds.

Het wetsvoorstel wordt zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Ik constateer dat of het vergaderschema briljant is opgesteld, want wij sluiten af op het juiste moment, of dat de minister grote terughoudendheid heeft betracht. Tijdens het kerstdiner wordt de mogelijkheid geopend voor de echte voorzitter om nog enige warme woorden te spreken in verband met de komende feestdagen.

Sluiting 19.35 uur

Lijst van besluiten

De voorzitter heeft na overleg met het College van Senioren besloten om:

a. de plenaire behandeling van het volgende wetsvoorstel en pkb te doen plaatsvinden op 19 december 2006 als hamerstuk:

Wijziging van de Woningwet en enkele andere wetten (verbetering naleving, handhaafbaarheid en handhaving bouwregelgeving) (29392);

Planologische Kernbeslissing Derde Nota Waddenzee (26431, nrs. 93 en 94);

b. de plenaire behandeling van het Europadebat te doen plaatsvinden op 13 maart 2007.